

თავი 3. ფრაკტალური დინამიკური სისტემები

წრფივი დინამიკური სისტემები ეწოდება მოწყობილობებს, რომლებიც ხასიათდებიან შემდგენ თვისებებით: მათი გამომავალი სიგნალი განისაზღვრება არა მარტო შესასვლელი სიგნალის მნიშვნელობით დროის განხილულ მომენტში, არამედ ამ სიგნალის ”წინაისტორიით”. სხვანაირად თუ ვიტყვით, დინამიკურ სისტემას გააჩნია რაღაც სასრული ან უსასრულო ”მექსიერება”, რომლის ხასიათზე დამოკიდებულია შესასვლელი სიგნალის გარდაქმნის თავისებურებანი.

3.1. სისტემები, რომლებიც ალიწერება დიფერენციალური განტოლებებით

ქველა შესაძლო დინამიკურ სისტემას შორის თეორიული რადიოტექნიკისათვის დიდი მნიშვნელობა აქვს მათ, რომლებიც ალიწერება დიფერენციალური ოპერატორებით. ზოგად შემთხვევაში საქმე ეხება ისეთ სისტემებს, რომელთათვისაც კავშირი ერთგანზომილებიან შესასვლელ და გამოსასვლელ სიგნალებს შორის მყარდება შემდგენ დიფერენციალური განტოლებებით:

$$\begin{aligned} a_n \frac{d^n u_{\partial^{\alpha}}}{dt^n} + a_{n-1} \frac{d^{n-1} u_{\partial^{\alpha}}}{dt^{n-1}} + \dots + a_1 \frac{du_{\partial^{\alpha}}}{dt} + a_0 u_{\partial^{\alpha}} = \\ b_m \frac{d^m u_{\partial^{\beta}}}{dt^m} + b_{m-1} \frac{d^{m-1} u_{\partial^{\beta}}}{dt^{m-1}} + \dots + b_1 \frac{du_{\partial^{\beta}}}{dt} + b_0 u_{\partial^{\beta}} \end{aligned} \quad (1.30)$$

დაგუშვათ, რომ მოცემულია შესასვლელი სიგნალი $u_{\partial^{\beta}}(t)$. მაშინ განტოლების მარჯვენა ნაწილი (1.30), რომელიც შეიძლება პირობითად ავღნიშნოთ $f(t)$, წარმოადგენს ცნობილ ფუნქციას. სისტემის ქცევის ანალიზი ამ დროს დაიყვანება მათემატიკაში კარგად შესწავლილ მუდმივ კოეფიციენტებიანი n -რიგის წრფივი დიფერენციალური განტოლების ამოხსნაზე:

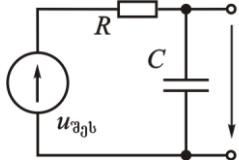
$$a_n \frac{d^n u_{\partial^{\alpha}}}{dt^n} + a_{n-1} \frac{d^{n-1} u_{\partial^{\alpha}}}{dt^{n-1}} + \dots + a_1 \frac{du_{\partial^{\alpha}}}{dt} + a_0 u_{\partial^{\alpha}} = f(t) \quad (1.31)$$

ამ განტოლების n რიგს მიღებულია ვუწოდოთ **დინამიკური სისტემის რიგი**.

განვიხილოთ დინამიკური სისტემის და მათი შესაბამისი დიფერენციალური განტოლებების რამდენიმე მაგალითი.

მაგალითი 3.1. მოცემულია RC სახის Γ -სეტრი რობოლუსას წრედი (ნახ. 3.1), რომელიც აღიგ წევდა შესასვლელის მხრიდან კაპასიტორის უძრავი წევრობით. გამოსასვლელი სიგნალი არის ძაბვა $u_{\text{გამ}}$ გამოსასვლელზე.

ამონენა. კინამიდან დანართის წრედი

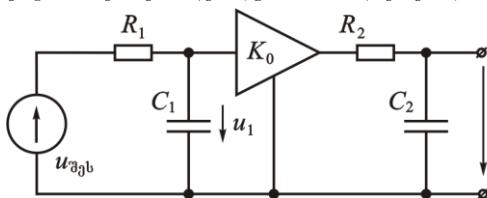
$$i_C(t) = C \frac{du_{\text{გამ}}}{dt}, \quad \text{კინამიდან მეორე კანონის გამოყენებით გლებელობთ დოფერულობრივი განვითარებას} \quad RC \frac{du_{\text{გამ}}}{dt} + u_{\text{გამ}} = u_გამ. \quad (1.32)$$

ნახ. 3.1

ამგარად, RC წრედი წარმოადგენს 1-ლი რიგის დინამიკური სისტემის მაგალითს. ამ წრედის მნიშვნელოვანი პარამეტრია დროის მუდმივა $\tau = RC$, რომელიც განისაზღვრება სისტემაში პროცესების მიმდინარეობის მახასიათებელი დროითი მასშტაბით.

1-ლი რიგის დინამიკურ სისტემებს ასევე უწოდებენ ინერციულ რგოლს

მაგალითი 3.2. მოცემულია შედარებით როტული სისტემა, შექმნილი როთ RC -წრედით, რომელიც გაყოფილია K_0 გაძლიერების კოეფიციენტის მქონე იღვალური მაძლიერებლით (ნახ. 3.2). მაძლიერებლის

შესასვლელი წინაღობა შეუწყვდავად დიდია, ხოლო გამოსასვლელი წინაღობა უსასრულოდ მცირე, ამიტომ მაძლიერებელი წარმოადგენს წრე დებს შორის განმხლოვების იღვალურ კლემებზე.

ნახ. 3.2

ამონენა: როთ დროის მუდმივა $\tau_1 = R_1 C_1$ და $\tau_2 = R_2 C_2$ შემოტანით წინა მაგალითის ანალოგიით გვაქვს 1-ლი რიგის შემდეგი დიფერენციალური განვითარება:

$$\tau_2 \frac{du_{\text{გამ}}}{dt} + u_{\text{გამ}} = K_0 u_1,$$

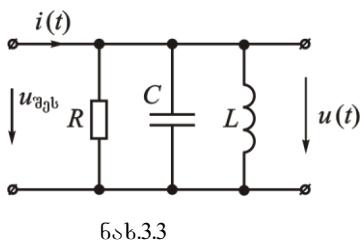
$$\tau_1 \frac{du_1}{dt} + u_1 = u_გამ(t).$$

აქციანტ დამხმარე ხილიდის ას გამორიცხვით, მივიღებთ წრედის დიფერენციალურ განტოლებას:

$$\tau_1 \tau_2 \frac{d^2 u_{\text{გან}}}{dt^2} + (\tau_1 + \tau_2) \frac{du_{\text{გან}}}{dt} + u_{\text{გან}} = K_0 u_{\text{გან}}. \quad (1.33)$$

აქ განხილული უკრო როგორი RC -წრედი აღმოჩნდება უკვე მე-2 რიგის სისტემა.

მაგალითი 3.3. ვიმოვთ დიფერენციალური განტოლება

პარალიელური რჩევითი კონტურის დანაკარგებით, თუ ჩათვლით, რომ შესახვლები სიგნალს $i(t)$, ხოლო გამოსახვლები ხილის ძაბვა კონტურზე $u(t)$.

ამონენა: დანაკარგების შევრებით

$$i_c = C \frac{du}{dt}, \quad i_L = \frac{1}{L} \int_{-\infty}^t u d\xi, \quad i_R = \frac{u}{R}$$

გვევლობთ განტოლებას

$$C \frac{du}{dt} + \frac{1}{L} \int_{-\infty}^t u d\xi + \frac{u}{R} = i,$$

რომელიც დროის მიხედვით ერთჯერადი დიფერენციალების გზით დაიყვანება სახემდე

$$\frac{d^2 u}{dt^2} + 2\alpha \frac{du}{dt} + \omega_0^2 u = \frac{1}{C} \frac{di}{dt}, \quad (1.34)$$

ხადაც $\alpha = 1/(2RC)$ - კონტურის მილეფის კოეფიციენტია, $\omega_0 = 1/\sqrt{LC}$ უდანაგარგო კონტურში ხატუთარი რჩევების სიხშირეა.

3.2. დინამიური სისტემების საკუთარი რჩევები

იმისათვის, რომ სრულად განისაზღვროს დინამიკური სისტემის ქცევა, რომელიც აღიწერება განტოლებით, საჭიროა გავითვალისწინოთ საწყისი პირობები, რომლებიც ახასიათებენ სისტემის შიდა მდგომარეობას დროის რაღაც ფიქსირებულ მომენტში. ჩვეულებრივ მიღებულია საძიებელი ფუნქციის და მისი $n-1$ რიგის წარმოებულის მოცემა როცა

$$t=0: u_{\text{გან}}(0), u'_{\text{გან}}(0), \dots, u^{(n-1)}_{\text{გან}}(0).$$

დიფერენციალური განტოლებების თეორიიდან ცნობილია, რომ (1.31) განტოლების ამონენა, რომელიც აკმაყოფილებს ნებისმიერ საწყის პირობებს, წარმოადგენს ჯამს იმ

არაერთგვაროვანი განტოლების რადაც კერძო ამონასს ხისა, რომლის მარჯვენა ნაწილი $f(t)$ განსხვავდება ნულისაგან, და ერთგვაროვანი განტოლების საერთო ამონასს ხისა

$$a_n \frac{d^n u_{\partial^\alpha \partial}}{dt^n} + a_{n-1} \frac{d^{n-1} u_{\partial^\alpha \partial}}{dt^{n-1}} + \dots + a_1 \frac{du_{\partial^\alpha \partial}}{dt} + a_0 u_{\partial^\alpha \partial} = 0. \quad (1.35)$$

ერთგვაროვანი დიფერენციალური განტოლების ამოხსნის პრობლემა დაკავშირებულია სისტემის მახასიათებელი განტოლების ფქსვების პოვნასთან

$$a_n\gamma^n + a_{n-1}\gamma^{n-1} + \dots + a_1\gamma + a_0 = 0. \quad (1.36)$$

მოცემულ განტოლებას აქვს ზუსტად ი ფეხსი. რამდენადაც განტოლების კოეფიციენტები ნამდვილია, ფეხსები $\gamma_1, \gamma_2, \dots, \gamma_n$ შეიძლება იყოს როგორც ნამდვილი, ასევე კომპლექსურ-შეუდლებული. თუ ფეხლა ფეხსი განსხვავებულია, მაშინ ერთგვაროვანი განტოლების საერთო ამონასსნს (1.35), რომელიც აღწერს სისტემის საძუთარ რჩევებს, აქვს სახე:

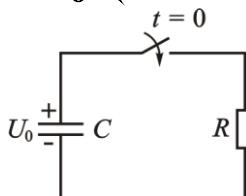
$$u_{\text{asym}}(t) = C_1 e^{\gamma_1 t} + C_2 e^{\gamma_2 t} + \dots + C_n e^{\gamma_n t}, \quad (1.37)$$

სადაც – C_1, C_2, \dots, C_n მუდმივი რიცხვებია, რომლებიც განისაზღვრება საწყისი პირობებიდან.

თუ ფესვებიდან ზოგიერთი ჯერადია, მაშინ ერთგვაროვანი განტოლების სართო ამონახესის მდგრელები რამდენადმე რთულდება **სეკულიარული** (**“საუკონოვანი”** - ტერმინი ასტრონომიანი) მამრავლების გაჩენის ხარჯზე. ამგვარად, თუ γ_i წარმოადგენს k -ს ჯერად ფესვს, მას პასუხობს საკუთარი რევენების $\exp(\gamma_i t)$, $t \exp(\gamma_i t)$, ..., $t^{k-1} \exp(\gamma_i t)$ სახის ერთობლიობა.

განვიხილოთ წრფივ სტაციონარულ წრედებში საკუთარი რეაგების მაგალითები.

მაგალითი 3.4. U_0 ძაბვამდე წინასწარ დამუხტებელი C ტეკადობის

յանցքինեաթորուս այշրօտացած գաճշյեկցա,
ռամցածոց $t=0$ դրուս մամյենք թո ոյշրցա
R Բնաւածքուս ոչ թուիքարուս.

ამთხნება: წრედი აღიწეულება შემდეგი
დიფერენციალური განტოლებით ა. ცვლადის -
კონდიციაზორულ აძვის მიმართ:

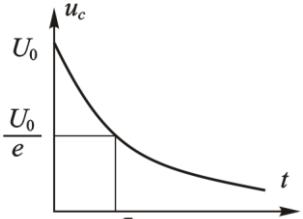
$$\tau \frac{du_c}{dt} + u_c = 0,$$

ნაბ. 3.4 კროვეკროვი $u_c(0) = U_0$, ხატყის პირობის ფრთ.

τ - დროის გუდინი $\tau = RC$.

$\tau\gamma + 1 = 0$ მახასიათებელ განტოლებას აქვთ ფენი $\gamma = -1/\tau$. აქედან გამოყენებით თავისუფალი რჩევების განტოლების საერთო აძლინახებს:

$$u_c(t) = A \exp(-t/\tau).$$

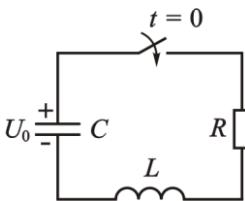
იმისათვის, რომ დავაკმაყოფილოთ
საწყისი პირობა, აუცილებელია დავუშვათ
 $A = U_0$. საბოლოოდ ვდებულობთ

$$u_c(t) = U_0 \exp(-t/\tau).$$

ამრიგად, მახასიათებელი განტოლების
ნამდვილ უარყოფით ფენს აასუხობს
საბუთარი რჩევა, რომელიც ექსპონენცია-
ლურად მცირდება დროში (იხ. ნახ. 3.5).

ამ წრედის დროის მუდმივა τ არის დროის შეალები, რომლის
განმავლობაშიც თავისუფალი პროცესი მიიღება – $e = 2.71828...$ ჯერ.

მაგალითი 3.5. კონდენსატორის რჩევითი განმუხტვა.

ვთქვათ წინა მაგალითი გართულებულია
იმით, რომ წრედში გვაქვს აგრეთვე
ინდუქციური ელემენტი L (ნახ. 3.6). წრედის
დიფერენციალურ განტოლებას $i(t)$ დენის
მიმართ, შედგენილს კირხპოვის მეორე
კანონის საფუძველზე, აქვს სახე

$$\frac{d^2i}{dt^2} + 2\alpha \frac{di}{dt} + \omega_0^2 i = 0, \quad (1.38)$$

ნახ. 3.6

$$\text{სადაც } \alpha = R/(2L), \quad \omega_0 = 1/\sqrt{LC}.$$

პირველი საწყისი პირობა $i(0) = 0$ განცირობებულია კონტურში
ინდუქციური ელემენტის არსებობით, ვინაიდან ამ შემთხვევაში დენი
ნახტომით არ შეიძლება შეიცვალოს.

დროის საწყის მომენტში ძაბვა კონდენსატორზე წონასწორდება
თვითინდუქციის ემდ-ით:

$$U_0 + L \frac{di}{dt} \Big|_{t=0} = 0,$$

საიდანაც გამომდინარეობს მეორე საწყისი პირობა:

$$\frac{di}{dt} \Big|_{t=0} = U_0/L,$$

მოცემული წრედის მახასიათებელ განტოლებას

$$\gamma^2 + 2\alpha\gamma + \omega_0^2 = 0$$

აქვს კომპლექსურ-შედლებული ფენები:

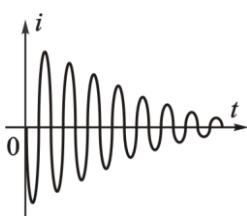
$$\gamma_{1,2} = -\alpha \pm \sqrt{\alpha^2 - \omega_0^2} = -\alpha \pm j\sqrt{j^2\alpha^2 - j^2\omega_0^2} = -\alpha \pm j\sqrt{\omega_0^2 - \alpha^2} = -\alpha \pm j\omega_c,$$

სადაც ω_c - სისტემის საკუთარი რხევების სიხშირეა. თუ დანაკარგები კონტრული საკმაოდ მცირება, მაშინ $\omega_0 \gg \alpha$, ამიტომ $\omega_c \approx \omega_0$.

ერთგვაროვანი განტოლების საერთო ამონას ხელი

$$i(t) = C_1 e^{\gamma_1 t} + C_2 e^{\gamma_2 t} \quad (1.39)$$

შეიცავს კოეფიციენტებს C_1 და C_2 , რომლებიც აქმაყოფილებები ალგებრულ განტოლებათა სისტემას (იხ. საწყისი პირობები):

$$C_1 + C_2 = 0,$$

$$\gamma_1 C_1 + \gamma_2 C_2 = -U_0/L,$$

$$\text{საიდანაც } C_1 = \frac{-U_0}{j2\omega_c L}, \quad C_2 = \frac{U_0}{j2\omega_c L}$$

ამ კოეფიციენტების (1.39) გამოსახულებაში ჩასმით, საბოლოოდ ვდებულობთ

$$i(t) = -\frac{U_0}{\omega_c L} e^{-\alpha t} \sin \omega_c t. \quad (1.40)$$

ნახ. 3.7

გრაფიკულად (იხ. ნახ. 3.7)

3.3. დინამიკური სისტემების გადაცემის სიხშირული კოეფიციენტი

თუ წრფივი დინამიკური სისტემის შესახვლელზე მოდის სიგნალი, რომელსაც აქვს $u_{\text{ფ}}(t) = \exp(j\omega t)$. სახის კომპლექსური მათემატიკური მოდელი, მაშინ სიგნალი გამოსახვლელზე $u_{\text{გამ}}(t) = K(j\omega) \exp(j\omega t)$. ამ გამოსახულებების ჩასმით (1.30)-ში, საერთო მარტავლზე შეკვეცის შემდეგ ვდებულობთ სისტემის გადაცემის სიხშირულ მახასიათებელს

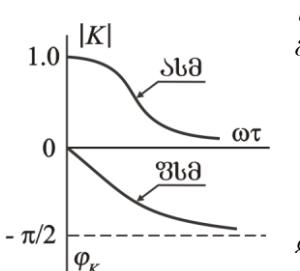
$$K(j\omega) = \frac{b_m(j\omega)^m + b_{m-1}(j\omega)^{m-1} + \dots + b_1(j\omega) + b_0}{a_n(j\omega)^n + a_{n-1}(j\omega)^{n-1} + \dots + a_1(j\omega) + a_0}. \quad (1.41)$$

ამგვარად, ნებისმიერი დინამიკური სისტემის გადაცემის სიხშირული მახასიათებელი, რომელიც აღიწერება წევულებრივი მუდმივკოეფიციენტებიანი დიფერენციალური განტოლებით, წარმოადგენს $j\omega$ ცვლადის წილად-რაციონალურ ფუნქციას; ამ ფუნქციის კოეფიციენტები ემთხვევა დიფერენციალური განტოლების კოეფიციენტებს.

საინჟინრო გამოთვლებში წრფივი სისტემის გადაცემის სიხშირულ მახასიათებელს ხშირად პოულობენ წრედების თეორიის მეთოდებით პრინციპიალური სქემების საფუძველზე დიფერენციალური განტოლებების შედეგის გარეშე განვითილოთ ზოგიერთი მაგალითი.

მაგალითი 3.6. ძაბვის გადაცემის სის შორეული კონფიგურაცია
RC წრეებისა, რომელის სქემა მოყენებით მაგალითი 3.1-ზე

$$o\delta\beta\delta\omega \quad K(j\omega) = \frac{1/(j\omega C)}{R+1/(j\omega C)} = \frac{1}{1+j\omega\tau}, \quad (1.42)$$

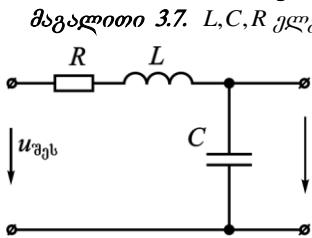
სადაც $\tau = RC$ დროის მუდმივად. პეტ-ის განტოლებას აქვს სახე

$$|K(j\omega)| = \frac{1}{\sqrt{1 + \zeta^2 \omega^2}}.$$

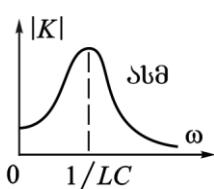
$$\text{გსმ} \quad \varphi_k(\omega) = \arctg(\omega\tau).$$

**ԱԵՑ-ՈՅ ՏԱԵԿ ՑՈՒՅՑԵՐԵՐԸ, ՐՈՅ ԱԵՅՄՈ ԲՇԵ
ՀՈ ՄՅՈՒՋԵՐԸ ՑԱՄՈՎՈՍԵՐՈ ՀԱՅԱՀՈ
ՏԻԵ ՑՈՒՐԵՐԵՐԸ**

65b, 3.8

69b, 3.9

68 k 3 10

თუ დანაკარგების წინაღობა R იძღვნად მცირდა, რომ სისტემის გარეობის მინიმუმი $Q = \frac{\sqrt{L/C}}{R} \gg 1$, მათი მოცემულ წრებს წარმატებით შეუძლია შეასრულოს ზოდებრის დიდებრის როდო.

$$|K(j\omega)| = \frac{1}{\sqrt{(1 - \omega^2 LC)^2 + \omega^2 R^2 C^2}}.$$

வேலியுத-ஏலி காக்டிகம்பாடு

$$\varphi_k(\omega) = -\operatorname{arctg} \left[\frac{\omega RC}{1 - \vartheta^2 LC} \right].$$